

พุทธแห่ง 'ผ้ายันต์กันเพลี้ย'

อ.แห้ว (หมอดูเทวดา) แห่งวังนาคราช

ชีวโมง
เขียน

อ.โสภณ

“ผ้ายันต์กันเพลี้ย” ของพระปลัดอิศรา ญาณโร เจ้าอาวาสวัดการ้อง ต.สวนแตง อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี เลขานุการเจ้าคณะตำบลดอนโพธิ์ทอง ถือว่าเป็นต้นตำรับและตำนานแห่งผ้ายันต์กันเพลี้ย เมื่อท่านมรณภาพจึงกลายเป็นตำนาน แต่เชื่อว่าชาวนาจะขาดที่พึ่ง เพราะที่วังเจ้าพ่อนาคราช จันเสน ต.จันเสน อ.ตาคิลี จ.นครสวรรค์ “นายณรงค์ศักดิ์ คูกิติรัตน์” เจ้าของฉายา “อ.แห้ว หมอดูเทวดา” ก็สร้างออกมาจ่ายแจกลูกศิษย์เช่นกัน

อย่างไรก็ตาม เมื่อพูดถึง “ผ้ายันต์กันเพลี้ย” คนจำนวนไม่น้อยอาจจะคิดไปก่อนว่า “เป็นเรื่องเหลวไหล ไร้สาระ ทำขึ้นมาแหกตาชาวบ้าน” สำหรับผู้ที่อ่านอักขระเลขยันต์ที่ปรากฏบนผ้ายันต์กันเพลี้ยได้ ต้องถึงกับอึ้งในพุทธคุณ และภูมิปัญญาของเกจิอาจารย์ยุคก่อน

“ผ้ายันต์กันเพลี้ย” ของ อ.แห้ว หมอดูเทวดา มีคาถาที่สำคัญดังนี้ คาถาหัวใจแม่โพสพ ใช้ว่า “โพสะวะ โภชะนัง อุตตะมะ ลากัง มัยหัง สัพพะ สิทธิหิตัง โหตุ” เขียนควางกับหัวใจธาตุ ๔ ที่ว่า “นะ มะ พะ ทะ” หมายถึง “น้ำ ดิน ไฟ ลม”

คติความเชื่อเรื่อง พระแม่โพสพ นั้นเป็นเทพธิดาที่ได้รับความเคารพนับถือกราบไหว้มาแต่โบราณกาล เป็นเทพธิดาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงอยู่ของชีวิตเหล่าชาวนา เมื่อแรกทำนา คนคนนั้นก็จะเอาดินมาปั้นเป็นรูปคนตัว

ผ้ายันต์กันเพลี้ย ของ อ.แห้ว หมอดูเทวดา

พระแม่โพสพ

ผ้ายันต์ที่เตรียมแจกจ่ายลูกศิษย์

โตที่หนึ่ง ที่กำหนดไว้เป็นที่แรกนา ตรีเศียรมีเครื่องสังเวทบูชา แม่โพสพให้ครบถ้วน พร้อมทั้งกล่าวคำขวัญเป็นถ้อยคำไพเราะ อ่อนหวาน พระโพธิ์

แม้ว่าจะขึ้นชื่อว่าเป็นผ้ายันต์กันเพลี้ย แต่คนทั่วไป

เทพธิดาที่ได้รับความเคารพนับถือกราบไหว้วมาแต่โบราณกาล เป็นเทพธิดาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงอยู่ของชีวิตเหล่าชาวนา เมื่อแรกทำนา จนกระทั่งถึงเวลาไถคราด เก็บเกี่ยวรวงข้าว ด้วยเคียวเหล็ก จะต้องประกอบพิธีเช่นบูชาแม่โพสพทุกครั้งไป เช่น ก่อนหน้าเวลาถกขี้แครงนา จะปลุกศาลเพียงตา สูงระดับสายตาค้นขึ้น ณ ที่

ใดที่หนึ่ง ที่กำหนดไว้เป็นที่แรกนา ตรีเตรียมเครื่องสังเวทบูชา แม่โพสพให้ครบถ้วน พร้อมทั้งกล่าวคำขวัญเป็นถ้อยคำไพเราะ อ่อนหวาน พระแม่โพสพให้คุ้มครองรักษาต้นข้าว ขอให้ปีนี้จึงทำนาได้ผล ไม่ว่าจะป็นนาหว่าน นาคำ เพราะแม่โพสพเป็นหญิงขวัญอ่อนง่าย จึงต้องทำพิธีเรียกขวัญเสมอ พระคาถา คาถาอาคมต่าง ๆ

อ.แห้ว หมอดูเทวดาขณะดูลายมือ

แม้ว่าจะขึ้นชื่อว่าเป็น
ฝ้ายยันต์กันเพลี้ย แต่คนทั่วไป
ที่ไม่ได้ทำนาสามารถนำมาใช้ได้
เช่นกัน เพราะคาถาสารพัดแก้
สารพัดกันเป็นคาถาที่พระเกจิ
อาจารย์ใช้บริกรรมปลุกเสกวัตถุ
มงคลที่มุ่งหวังให้มี
พุทธคุณ "กันภัย"

สำหรับการบูชาพระแม่โพสพนั้น ให้เริ่มด้วยการตั้งนะโม ๓ จบ แล้วกล่าวว่า "อิมินา มาลาปุปผะคันธะ ทณฺฑะทีปะ ธูปาทิปะ ธูปาทิสักกะรานิจะ อันนะปานะ สุปะพยัญชนะ ปุวะ ฉะลา ฉะละเภสัชชาทินิจะ อิมายะ พีระพันธุ โทสะพะ สิริมาตุยา ปุเชมะ อัมสมิ บัจจุบันนะ กาละ อัมหากัง นิจะกำลัง สัสสะ พิชะธัญญะ ตันฑขุลาทีนัญจะ วิรุฬหิยา หิริญญะ สุวณฺณา ทิโลกานัญจะ วุฑฒิยา"

ทั้งนี้ ในการปลุกเสกฝ้ายยันต์นี้เกจิจะใช้คาถา "คาถาสารพัดกัน" ที่ว่า"นะกัน โมกัน พุทกัน ธากัน ยะกัน กันนะ กันนา กันนิ กันนี กันนึ่ง กันนี่ กันนุ กันเน กันเนอ นะล้อม โมวิรัง พุทบัง

ฝ้ายยันต์ที่เตรียมแจกจ่ายลูกศิษย์

อ.แห้ว หมอดูเทวดา

กันธา" บางสำนักจะใช้ "กันทะ เนทะ กันนะ เนนะ สัพคัตตวันนาคันติ" เช่นเดียวกับ "กระต่ายสารพัดกัน" ของพระครูภาวนากิริต หรือ หลวงปู่ทิม อิสริโก วัดละหารไร่ พระคณาจารย์ชื่อดังของ จ.ระยอง เมื่อประมาณปี ๒๕๑๘ หากใคร

ยันต์ตะกรุดหนึ่งหมู

ผู้ที่เดินทางไปคูหมอ

กับ อ.แห้ว หมอดูเทวดา ส่วนใหญ่จะได้รับแจก “ยันต์หนึ่งหมู” คนละ ๑ แผ่น อุปะห์ของยันต์หนึ่งหมู “เพื่อให้ผู้ชมมีความรู้ลึกว่าทำอะไรให้สำเร็จง่าย ๆ ในลักษณะทำอะไรก็ให้หมู ๆ” นั่นเอง

ยันต์หนึ่งหมู

ด้านหน้าของยันต์หนึ่งหมูจะเขียนเป็นภาษาจีนว่า “ธช” ออกเสียงว่า “ฟู” หรือ “ฝู” ในภาษาจีนกลาง หรือ “ฮก” ภาษาจีนแต้จิ๋ว มีความหมายว่า โชคดี, ความสุข, โชคลาภ, วาสนา, ความมั่งคั่ง, ความอุดมสมบูรณ์, อำนาจ และเกียรติยศ ส่วนด้านหลังเป็นตัว “นะ” ที่ใช้ “ณ” เขียนแล้วเติมอุณาโลมไว้ที่หางนั้น เป็น “นะมหานิยม” ซึ่งเป็นคาถาที่ใช้ทางเมตตามหานิยม ทั้งนี้ ถ้าเขียนเอียงในแนวนอนให้อุณาโลมหันไปทางขวามือ จะเรียกว่า “นะ เจริญศรี” โดยมีการเรียกสูตร “นะ ศรี ศรี เจริญ ศรียิ่งกว่าแก้ว ศรีผลึก ตรีกจิตตรีกใจ ตรีกในพระวินัย มหานะ สีกาโรโหติ สัมพะโว”

ในการเขียน ตัว “น” จะบริกรรมว่า “นะ กา โร โห สัม พะ โว” ส่วนที่เป็นหาง (อุณาโลม) ให้บริกรรมว่า “อุ ณา โด มาปะ นะ ชา ยะ เต จงมาบังเกิดเป็น อุ” เมื่อลงแล้วให้เสกด้วยคาถาที่ว่า “พุทธัง จะ มหาวาโย หังจิตตัง ปุ ริโสติดิโย พันธะนัง สัมโมคะมะนะ นะโมพุททายะ นะชาลิติ อิติพุท โธ พระมหานี ยมะนะ” (นะตัวนี้ใช้ลงฝ่ามือ หรือใช้เสกเป่าเวลาผัดหน้า เป็นเมตตามหานิยม สงสาร)

ส่วนคาถาที่ อ.แห้ว มักให้ศิษย์ไปบริกรรมที่ว่า “จิ เจ ชน ติ จิ เจ” เป็นคาถาที่มาจาก ตัวย่อของยอดพระกัณฑ์พระไตรปิฎกที่ว่า “จิ เจ รุ นิ” เป็นพุทธมนต์

อันศักดิ์สิทธิ์ ไว้สำหรับสวดและภาวนาทุกเช้าค่ำ เพื่อความสวัสดิเป็นสิริมงคลแก่ผู้สาธยาย อันเป็นบ่อเกิด มหาเดชขง มีเดชมาก มหานาภาง มีอานาภาพมาก และมีลาภยศ สุขสรรเสริญ ปราศจากทุกข์โศกโรคภัย อุบัติวันตราย และความพินาศทั้งปวง ตลอดทั้งหมูมารร้ายและศัตรูคู่อาฆาตไม่อาจแผ้วพานได้ โบราณท่านว่า ผู้ใดได้พบยอดพระกัณฑ์ไตรปิฎกนี้แล้ว ท่านว่าเป็นบุญอันประเสริฐนัก เมื่อพบแล้วให้พยายามสวดภาวนาอยู่เป็นนิตย์ตราบเท่าชีวิต จนทำสายพันธ์จากมนุษย์โลก แล้วก็ไปยังเกิดในสัมปรายภพสวรรค์สุดศกดิภพด้วยพระอานิสต์เป็นแน่แท้

อ.แห้ว หมอดูเทวดา มักจะพูดกับลูกศิษย์เสมอๆ ว่า “เราไม่ใช่เทวดาที่จะไปหยั่งรู้หมดทุกเรื่อง เราไม่ใช่ผู้วิเศษ เป็นแต่เพียงผู้ซึ่งทางการดำเนินชีวิต ให้เป็นไปทำนองคลองธรรมเท่านั้น” ทั้งนี้ อ.แห้ว หมอดูเทวดา มักประกาศกับผู้มาร่วมสร้างว่า “หากเพียงแค่คิดว่าทำบุญแล้วจะโกง ไม่ต้องมาทำบุญที่นี่”

ส่วนงานประจำปีของวังเจ้าพ่อนาคราชคือ ทุกๆ วันที่ ๑๐ ธันวาคม ของทุกปี จะเป็นวันที่องค์เจ้าพ่อนาคราชจะประทับทรงผ่านร่าง อ.แห้ว เพื่อให้พรแก่ลูกศิษย์ที่นับถือ และประชาชนทั่ว และในปีนี้ก็เช่นกัน งานเริ่มตั้งแต่ ๐๗.๐๐ น. เป็นต้นไป

มีโอกาสดำเนินทางไปกราบนมัสการหลวงปู่ทิมที่วัด มักจะได้รับแจกรูปกระดาษที่มียันต์เดินรอบรูปท่าน และบอกให้นำไปติดบ้าน ดิดรถ หรือติดตัว ทั้งนี้ หลวงปู่ทิมท่านยังเคยบอกว่า “รูปนี้มีพุทธคุณเทียบเท่าตะกรุด ๑ ดอก” บรรดาศิษย์มักจะมีเรียกกันว่า “รูปกัณฑ์”

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าเราจะขึ้นชื่อว่าเป็นผ้ายันต์กันเปลี้ย แต่คนทั่วไปที่ไม่ได้ท่านสามารถนำมาใช้ได้เช่นกัน เพราะคาถาสารพัดแก้สารพัดกันเป็นคาถาที่พระเกจิอาจารย์ใช้บริกรรมปลุกเสกวัตถุมงคลที่มุ่งหวังให้มีพุทธคุณ “กันภัย”

เมื่อเขียนถึงพระแม่โพสพ ก็ต้องนึกถึง “แม่โพสพรอด ข้าวเปลือกอรอด” ของพระครูนิวาสธรรมขันธ์ หรือหลวงพ่อดิม พุทธโสโร แห่งวัดหนองโพ ต.หนองโพ อ.ดาดลิ จ.นครสวรรค์ ซึ่งเป็นเครื่องรางชนิดหนึ่งมีอภินิหารมหัศจรรย์ยิ่งนัก หลวงพ่อดิมมักสั่งลูกศิษย์ให้เสาะหาเก็บเอาไว้ หลวงพ่อบอกว่าเขาพบทัพจับศึกกันในสมัยโบราณ

นั้น ใครมีแม่โพสพรอดจะได้กลับมาเห็นหน้าลูกเมียทุกคน เพราะตามธรรมดาเขานับถือพระแม่โพสพอยู่แล้ว เวลาจะกินก็เสกข้าว (เปล่า) กินก่อน ๓ คำ เวลากินอิ่มแล้วก็ยกมือไหว้พระแม่โพสพระลึกถึงพระคุณ

โดยระหว่างที่กินข้าวนั้น ถ้าหากเห็นว่ามีข้าวเปลือกปนอยู่ในจานข้าวสวยก็จงเลือกออกมาดู ถ้าหากมีเมล็ดไหนแตกหรือมีรอยร้าวที่เปลือกแสดงว่าใช้ไม่ได้ ให้ทิ้งไป หากว่าเมล็ดใดแข็งและไม่มีรอยแตกหรือร้าว คงสภาพเหมือนเดิม ให้เก็บเอาไว้ เพราะนี่คือ แม่โพสพรอด ถือว่าเป็นของกายสิทธิ์ตามธรรมชาติ เพราะถือเคล็ดเอาว่า รอดจากการสีข้าว หรือ รอดจากการตำข้าว รอดจากการเก็บ การหากาก รอดจากการหุงด้วยความร้อน โดยเปลือกเมล็ดไม่แตก จึงเรียกว่า แม่โพสพรอด หรือ ข้าวเปลือกอรอด บางตำราว่า ข้าวเพชรลือก ก็มี สรรพคุณก็ตรงตามชื่อ คือแคล้วคลาดปลอดภัยจากภัยอันตรายต่างๆ นานา